

Un dia especial, molt especial

Lorena Vaquer i Navarro

Estimats amics Brigi i German :

A hores d'ara segurament estareu volant destí ARGENTINA, lloc on heu decidit cel-lebrar la vostra lluna de mel ¡que tingueu un bon viatge!. Jo, estic sentada davant d'un paper amb un bolígraf a la mà (que és lo meu) i amb el vostre permís i el dels meus lectors vaig a contar-vos com vaig viure L'INOBLIDABLE dia del vostre enllaç matrimonial.

Abans de tot deixeu-me filosofar un poc referent a les coses que et regala la vida: entre d'altres L'AMISTAT. Tots tenen eixa amiga de l'ànima, eixa persona en la que comparteixes moltes festes, fas "travesures", organitzes viatges, rius a boca plena quant és el moment i també et deixa el seu muscle per a plorar en uns altres. Jo, he tingut la gran sort d'entre altres amics, tindre't a tu estimada BRIGI, per fer tot això i molt més des de fa més de 10 anys. Crec que la nostra amistat va més enllà de tot això, perquè la gent que ens coneix sap que de "Brigis" i "Lorenes" n'hi han molt poques, OK.?

Bé, al mateix temps que ens fem grans, arriba el moment en que això s'ha de compartir amb la persona que ompli el teu cor, en aquest cas has sigut tu la que ho va trobar abans que jo i d'una manera millor o de vegades pitjor ho hem portat endavant, ho hem assimilat i ho hem superat. Per això l'amistat és així, ¿no creus?

Molt contenta, vaig rebre la notícia del vostre enllaç i a més a més que confiaries amb mi per a que et maquillara en aquest dia tan especial per a tu. Crec que tant per la part de Sebastià, amb un pentinat de luxe, com per la meua, amb un maquillatge fet a consciència i tot el més finet possible acord amb la teua manera de ser, no et vam fallar. Gràcies per confiar amb nosaltres i pels regals, que molt al nostre pesar, ens vas oferir.

I ara sí, ara arribem al dia 11 de l' XI del 2000 quan a les 8 del matí vas arribar a casa meua per a que Sebastià i jo ferem la nostra feina. Tot controlat, secador de mà, una manicura per a tindre unes mans com l'ocasió mereix per portar l'aliança, unes rosetes al monyo i una cara radiant ¡vaja transformació més acertada vam fer!. Fins i tot vam tindre temps per arreglar a Anna Viol, la testimoni que tu havies elegit per aquesta ocasió (em lleve la pols dels muscles...com no tinc agüela).

Tot controlat, secador de mà...

...un maquillatge fet a consciència.

Per a no ser menys, jo crec que també anava con l'ocasió mereixia: l'enllaç de la meua millor amiga.

Quina sort la meua, que cosa que en altres ocasions no he tingut, per al teu enllaç he pogut presumir d'acompanyant: RAÛL (açò ja és un altre tema que em reserve per a mi).

Arribem a casa de la teua germana Melània i et veig al jardí rodejada de les teues amigues disposades a fer-te la foto, ¡però, clar, faltaba jo...! i ara ja podem mirar el pardalet. Què orgullosa estava de vore't vestida de núvia tan guapa i tan radiant ¡OLEEE!

T'acompanyem fins la Casa de la Vila on t'esperava el teu futur espòs GERMAN (que amb quina elegància ens va sorprendre) i el nostre amic Gustau

cel-lebra l'acte del matrimoni, un acte molt íntim i al mateix temps emotiu. Felicitacions per part dels amics i familiars, una tometa al bar Les Coves per fer una miqueta de temps i tots organitzats amb els cotxes cap a Benicarló al Parador Nacional al "Banquete". Aprofitem també un moment per a saludar als familiars de German, sí, eixa gent tant entranyable que ens van obrir les portes de sa casa l'altre any quant vam visitar LA RIOJA.

L'aperitiu al jardí mentre us esperem, les fotos amb tots els teus sers més volguts i: "pueden pasar los señores al salón". Busquem la nostra taula ¡Déu Meu! Estem molt lluny de vosaltres, però no ens importa alçar-nos cada cop que us fem besar. A la meua esquerra el meu millor amic Sebastià, a la meua dreta RAÛL (em